

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/188/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203075
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7814203075.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Jána Slobodníka a JUDr. Moniky Géciovej, PhD., v spore žalobcu L. B., G.. XX.X.XXXX, P., N. P. XXX/X, zastúpeného JUDr. Antonom Hencovským, advokátom Advokátskej kancelárie, Košice, Františkánska 3, proti žalovanej Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 5C/38/2014-265 z 12.4.2019 Okresného súdu Rožňava v spojení s dopĺňacím uznesením z 12.4.2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím uznesením vo výroku II. o trovách konania. Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. zaväzuje žalovanú zaplatiť žalobcovi 3 904,86 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a II. zaväzuje žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Dopĺňacím uznesením zastavil konanie vo výške 2 891,31 eur.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, aké dokazovanie vo veci vykonal a ustálil skutkový a právny záver prejednávanej veci, že z pripojeného spisu 9C/87/2012 zistil, že medzitýmnym rozsudkom z 20.6.2017 určil mieru účasti žalovanej na vzniknutej škode na strane žalobcu v dôsledku dopravnej nehody v rozsahu 20 % k celkovej škode. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 25.10.2018 zmenil rozsudok tak, že žalovaná zodpovedá žalobcovi za škodu v rozsahu 40 %, že sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu bolo vyčíslené na 540 bodov, čo predstavuje sumu 8 488,80 eur a z toho 40 %-ná výška prináležiacej náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 3 395,52 eur. Nárok žalovaného na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vzhľadom na rozsah následkov a dopad na život žalobcu je možné akceptovať v rozsahu 15 %, čo činí sumu 509,34 eur. Žalobca s takýmto bodovým ohodnotením súhlasil. Preto vzhľadom na zhodné stanovisko strán sporu, rozhodol v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím k ustanoveniam zákona č. 381/2001 Z.z. a to tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výrok o trovách konania oprel § 255 ods.1 CSP a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy tohto konania vo výške 100%, napriek tomu, že pôvodnému návrhu žalobcu nebolo v plnom rozsahu vyhovené. Rozhodnutie o výške uplatneného nároku však závisela od posúdenia spoluzodpovednosti žalobcu na dopravnej nehode.

3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná (č.l. 278-280) vo výroku, ktorým priznal žalobcovi trovy konania vo výške 100%, ktoré odôvodňuje tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čím sú dané odvolacie dôvody podľa ustanovenia §365 ods.1 písm. h) CSP. Predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody na zdraví a vecnej škody vo výške 45 141,50 eur, odvodiac tento od dopravnej nehody z 30.3.2011, kedy došlo ku stretu ním riadeného motocykla s osobným motorovým vozidlom Škoda 120L, EVČ P. XXXAD riadeným O. N., pričom utrpel vecnú škodu ako aj zranenia, ktoré zanechali následky na jeho zdravotnom stave. Žalobca poukazoval nato,

že vodič motorového vozidla, ktorý mal účasť na predmetnej nehode, v čase keď započal odbočovaci manéver sa nedostatočne presvedčil či nie je predbiehaný, v dôsledku čoho došlo ku zrážke a takto vyvodiac 100%-nú zodpovednosť vodiča motorového vozidla za vznik škody sa domáhal predmetného nároku. Konajúci súd potom, čo v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 9C 87/2012 medzitýmnym rozsudkom z 20.6.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo 25.10.2018 bol ustálený základ nároku žalobcu v rozsahu 40%, rozhodol o výške nároku a tento žalobcovi priznal čo do sumy 3 904,86 eur, ktorá predstavuje súčet 40%-nej náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia za 540 bodov x 15,72 eur/bod t.j. 3 395,52 eur a 15%-ného zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods.5 cit. zákona t.j. 509,34 eur. Pri rozhodovaní o trovách konania konajúci súd uplatnil zásadu úspechu v konaní vychádzajúc z § 255 ods.1 CSP a vzhľadom „k tomu“, že výška uplatneného nároku závisela od posúdenia spoluzodpovednosti žalobcu na dopravnej nehode, tieto mu priznal v rozsahu 100%. Má zato, že zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016, nemá ustanovenie obdobné § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré sa uplatňovalo ale lex specialis vo vzťahu k § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku a tak nová právna úprava neobsahuje 3 špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci len čiastočný úspech, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods.2 CSP. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť potom aj na konania, ktorých výška plnenia v skutočnosti závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku s tým, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade však treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie o právnom posúdení základu veci a za sprevádzajúce potom rozhodnutie o výške plnenia. Rozhodnutie o výške plnenia podľa pôvodnej právnej úpravy obsiahnutej v O.s.p. záviselo na úvahe súdu vtedy, ak súd určil výšku nároku podľa § 136 O.s.p. t.j. ustanovenia, ktoré nemá ekvivalent v súčasne platnom CSP. Aj tu však platilo, že ak hodnotí súd, či boli splnené predpoklady vzniku nároku, či tu je spoluzavinenie, alebo miera účasti poškodeného na vzniku dopravnej nehody, tak ako tomu je v tomto prípade, tak potom sa nejedná o úvahu súdu o výške plnenia ale o právnom posúdení základu nároku veci, kedy postup súdu podľa § 142 ods.3 O.s.p. neprichádzal do úvahy. Tiež je potrebné poukázať nato, že žalobca ako laik z dôvodu absencie odbornej spôsobilosti k právnomu posúdeniu veci a ku aplikácii právneho predpisu na tvrdený skutkový stav, sa nechal v konaní právne zastúpiť advokátom, to znamená odborne spôsobilou osobou. Advokátovi, ktorý netrpí informačným deficitom, ako znalému práva musí a má byť zrejme, že k tomu aby bol žalobca v konaní úspešný musí byť nárok dôvodný čo do základu a čo do výšky a teda vzhľadom na zákonnú úpravu ako aj rozhodovacia prax, mu muselo byť zrejme, že je potrebné zohľadniť mieru účasti žalobcu na vzniku dopravnej nehody a pokiaľ takto neučinil, došlo ku bezdôvodnému nadhodnoteniu výšky nároku a takémuto výkonu práva nemožno poskytnúť právnu ochranu. Vychádzajúc z toho, že podľa § 255 ods.1 CSP, zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisela od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, keďže sa v rámci prípadu nejedná o procesne neúspešného účastníka konania a pokiaľ sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 45 141,50 eur, pričom v konaní bol úspešný čo do sumy 3 904,86 eur, tak potom je zrejme, že jeho úspech v konaní predstavuje 8,65 %, úspech žalovaného je v rozsahu 91,35%, a preto žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania, vôbec nie je možné priznať náhradu trov konania, ale v pomere rozdielu úspechu a neúspechu oboch strán konania mali byť priznané trovy konania žalovanému. Keďže súd vo svojom rozhodnutí o trovách konania žalobcu takto nepostupoval jeho rozhodnutie nie je správne a na základe vyššie uvedeného tak navrhol, aby odvolací súd po zvážení dôvodov odvolania tomuto v celom rozsahu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s podaným odvolaním.

4. Žalobca žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

5. Rozsudok, okrem výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§ 367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo výroku II. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7. Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal

správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

10.Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo). V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Otázka výšky náhrady je potom druhoradá a nadväzujúca.

11.V prejednávanej spore o náhradu škody na zdraví rozsah úspechu žalobcu závisel od úvahy súdu, nakoľko súd na základe vlastnej úvahy stanovil rozsah spoluúčasti žalobcu na vzniknutej škode, čím bola v konečnom dôsledku znížená suma priznaná žalobcovi. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy v zmysle § 255 ods.1 CSP je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“, keďže ten sa skúma čo do právneho základu, a nie do výšky priznaného nároku.

12.Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania, lebo je vecne správny. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP), zohľadňujúc § 251 CSP. Pri vyčíslení výšky náhrady trov konania bude súd vychádzať iba z prisúdenej sumy 3 904,86 € (nie sumy žalovanej).

13.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% o ktorých výške, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP), zohľadňujúc § 251 CSP.

14.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.